

Memento vitae

Marien

Včera jsem se díval na tvé ruce
Zdá se mi, jako by trochu zestárly
Promiň, já nikdy nebyl zrovna všímavý
A najednou, jak šutrem do hlavy
Došlo mi že jedem rychlíkem, co těžko zastaví

Tobě zase přišlo děsně vtipný
že vytrhla's mi z hlavy šedý vlas
A náhle začal se nám prodlužovat stín
Už neptáme se lístků kopretin
A kolikrát jsme vyhlíželi čápy, kdy se vrátí na komín?

Pojď ke mě prosím, ať tě můžu obejmout,
Zpíváme jak nám někdo mává taktovkou
Skončí to dříve, než se stihnem nadechnout
Můj vlas v tvé dlani už je první vlaštovkou
Doznívá v ústech sladkost romantických vět
Že spolu zůstaneme až na věky věků
Jo holka, vydrž ještě nejmíň třicet let
Vyvedem mladý a než skončí důchodák zvládnem hypotéku

Stěží bych si já mohl stěžovat
I když mé boty zdobí špína z cest a bláto
I když nám osud rozdal karty v přízemí
A složenky nás drží při zemi
Jsem nejbohatší nejšťastnější mužskej
Když zpod stolu slyším táto...

Pojď ke mě prosím, ať tě můžu obejmout,
Zpíváme jak nám někdo mává taktovkou
Skončí to dříve, než se stihnem nadechnout
Můj vlas v tvé dlani už je první vlaštovkou

Doznívá v ústech sladkost romantických vět
Že spolu zůstaneme až na věky věků
Jo holka, vydrž ještě nejmíň třicet let
Vyvedem mladý a než skončí důchodák zvládnem hypotéku